

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

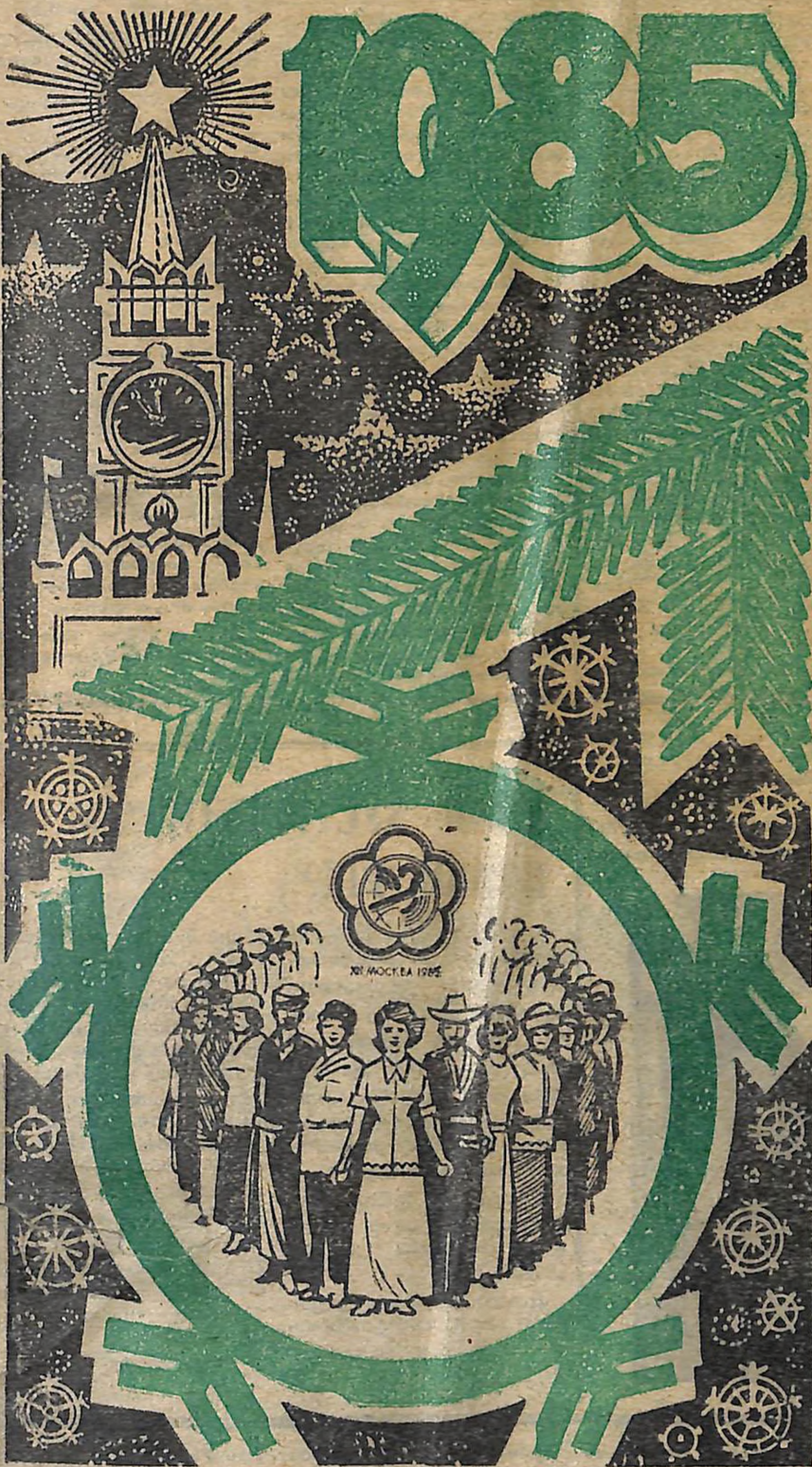
Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Вівторок, 1 січня 1985 року

№ 1 (3508).

Ціна 2 коп.

Новорічне поздоровлення радянському народові

Дорогі товариші, друзі!
Ми вступаємо у Новий, 1985 рік. В ці урочисті хвилини кожний з нас оглядає в думці рік минулий. Він був насичений багатьма важливими подіями. Радянські люди плідно працювали над здійсненням соціально-економічної програми, розробленої XXVI з'їздом КПРС, наступними Пленумами Центрального Комітету партії. Наша Батьківщина стала сильнішою і кращою, а життя радянських людей — більш забезпеченим і змістовним.

Благотворні зміни відбулися в усіх сферах суспільного життя. Зріс промисловий потенціал країни. Підвищилась ефективність народного господарства, поліпшились його якісні показники. Славною подією стало дострокове відкриття робочого руху поїздів на всій довжині Байкало-Амурської магістралі. Трудівники агропромислового комплексу наполегливо працювали над реалізацією Продовольчої програми. Значних успіхів добилась вітчизняна наука. Наші космонавти здійснили найдовший в історії 237-добовий орбітальний політ. Новими творами, які утверджують високі ідеали соціалізму, збагатилась багатонаціональна радянська культура.

Центральний Комітет КПРС, Президія Верховної Ради СРСР і Рада Міністрів СРСР висловлюють сердечну вдячність трудовим колективам, робітникам, колгоспникам, інтелігенції — усім, хто чесною, самовідданою працею забезпечує дальші зміцнення економічної і оборонної могутності нашої великої соціалістичної Батьківщини!

Радянські люди з оптимізмом дивляться в день завтрашній. Вони добре знають, що політика Комуністичної партії, її багатогранна діяльність повністю відповідають корінним інтересам людей праці.

Згуртовані навколо ленінського Центрального Комітету КПРС, його Політбюро на чолі з товаришем Костянтином Устиновим Черненко, партія і радянський народ розв'язують масштабні, складні завдання вдосконалення розвинутого соціалізму. В Новому році ми маємо зосередити зусилля на дальній інтенсифікації виробництва, прискоренні науково-технічного прогресу, економічному і раціональному витрачанні наших ресурсів. Послідовно здійснюватиметься намічена партією соціальна програма.

Виконання цих завдань залежить від кожного трудового колективу, від кожного радянського людини, її ініціативи і відповідальності, активної участі в управлінні суспільством. Справа честі і патріотичного обов'язку всіх радянських людей — працювати так, щоб кожен трудовий день наступного року став днем ударної праці у всенародному соціалістичному змаганні за успішне завершення одинадцяті п'ятирічки, за гідну зустріч XXVII з'їзду КПРС.

Товариші! В наступному році ми

40 років з дня Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні. Його безприкладний подвиг у битві проти гітлерівського фашизму вічно житиме у вільній пам'яті нащадків! Перемогу було здобуто в ім'я миру і життя на землі.

Історичний досвід вчить, що проти війни треба боротися, поки вона не почалась. У нинішній міжнародній обстаноці, яка загострилася з вини агресивних імперіалістичних кіл, Радянський Союз разом з країнами соціалістичної співдружності, з усіма миролюбними силами робить і робитиме все від нього залежне, щоб оздоровити політичний клімат планети, врятувати людство від ядерної загрози. КПРС і Радянська держава послідовно проводять ленінський зовнішньополітичний курс, спрямований на гарантування загального миру, безпеки і співробітництва народів. Важливе значення має нова ініціатива СРСР щодо переговорів з США про заобмеження мілітаризації космосу, про обмеження і скорочення ядерних озброєнь.

Вступаючи в Новий рік, щиро сердечні поздоровлення і найкращі побажання трудящим краї соціалізму! В особі Радянського Союзу вони завжди матимуть надійного друга і союзника.

Гаряче поздоровляємо народи дружніх держав! Бажаємо миру і щастя нашим зарубіжним товаришам і друзям, всім борючись проти імперіалізму ігнобентів, реакції і війни!

Дорогі товариші! Радянські люди зустрічають новорічне свято з великими світлими надіями. Хай же 1985 рік стане для всіх нас роком нових трудових перемог і творчих звершень, роком міцного миру! Хай він принесе щастя і радість кожній радянській сім'ї!

Поздоровляємо з Новим роком героїчний робітничий клас, колгоспне селянство, народну інтелігенцію!

Сердечний новорічний привіт славіним ветеранам партії, війни і праці! Найкращі побажання учасникам Великої Вітчизняної війни, трудівникам тилу, які виявили в тяжкі роки випробувань беззавітну відданість Комуністичній партії, соціалістичній Вітчизні!

Від душі поздоровляємо чудових радянських жінок — доблелих матерів і дружин, беззавітних трудівниць, полум'яних патріоток! Гаряче поздоровляємо нашу молодь, яка приймає революційні і трудові традиції старших поколінь!

Новорічний привіт доблесним радянським воїнам, які пишно стоять на варті мирної праці радянського народу!

Поздоровляємо всіх, хто в цю святкову новорічну ніч виконує свій трудовий і військовий обов'язок, хто перебуває далеко від рідної землі!

З Новим роком, дорогі товариші, з новим щастям!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ КПРС

ПРЕЗИДІЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР

РАДА МІНІСТРІВ СРСР

В НОМЕРІ

СЬОГОДНІ

Високі урядові нагороди — тваринникам (1 і 2 стор.).

Кубанський народ святкує 26-у річницю революції.

1985-й оголошено роком молоді.

(2 стор.).

Автограф для читачів «Молодого комуняра» д-р Ельзар Рязанов.

(3 стор.).

Біла коня мисливця Омелько.

(4 стор.).

ШАНА ЗА ПРАЦЮ

Перед самим Новим роком в обласному комітеті Компартії України за високі показники, досягнуті у Всесоюзному соціалістичному змаганні, трудову доблесть, виявлену при виконанні планів і зобов'язань по збільшенню виробництва м'яса, молока й інших продуктів тваринництва в зимовий період 1983—84 року групі працівників нашої області були вручені високі урядові нагороди.

Привітав присутніх від імені бюро обкому партії і виконкому обласної Ради народних депутатів перший секретар обкому Компартії України М. Г. Самілін.

(Закінчення на 2-й стор.).

На знімку: краща доярка колгоспу імені Куйбішева Новоміргородського району Олена БОСЬКО.
Фото В. ГРИБА.

Довелося Дідові вибачатися...

— Здрастуйте! З Новим роком вас, з новим щастям... Завітаннє до вас у новорічну ніч і кочу враженнями поділитися... — Гість старанно обтрушував кристалеві сніжинки з кожуха.

— І вас вітаю, Діду Морозе, з 1985-м. Усього, усього, усього вам... Сідайте, будь ласка, слухаю вас.

— З хорошим настроєм почав я свою звичну справу: сьогодні побував у багатьох містах і селах Кіровоградської області. Всюди доводилося поспішати, адже побувати за один день у сотнях колективів — діло нелегке. Також, входи мене приймали, як належить: поздоровлялися з Іваном роком, бажали щастя, здоров'я. Коротше кажучи, все було, як завжди. Майже! Однак, в деяких колективах настрої мені все таки несправлялися.

— Не зрозумів...
— Все по порядку, — підсказуючи ближче стільця, продовжував Дід Мороз. — Приїжджаю в Світловодськ у комсомольсько-молодіжну бригаду плавильників імені XIX з'їзду ВЛКСМ металургійної дільниці № 8 заводу чистих металів. Взаємні поздравлення, роздача подарунків... Аж тут бачу на робочому місці бригадира Миколи Петрова... що б він думав? Невправильний календар!

— Так таки й несправильний?

— На цьому зараз: «15 квітня 1986 року!» Уявляєте?

— Не на жарт розсердився я, і пішов. Заглинув у чех

№ 8 до бригади плавильників Василя Гнененка. Хлопці радісно привітали мене, але я, навчений гірким досвідом, запитую: «Де ваш календар?»

Показали. Та ж історія: квітень 1986 року.

— Подібне трапилося зі мною і в Олександрії, — продовжував далі пішій гість. — Там у трьох КМК на календарях — травень 1985 року. Халепи з календарями були і в Кіровограді. Особливо неприємно вразив мене календар бригади електроварників Олексія Попова з «Червоної зірки» — на цьому був аж вересень 1987-го!

Я переписав прізвища бригадирів і в кого який місяць та рік на календарі. Прошу через газету покарати цих диваків, — благально подивився мені у вічі Дід Мороз.

Довго я пояснював гостеві, що то за календарі у хлопців, і що не карати їх треба, а хвалити.

— От старий, зовсім з глузду з'їхав. І як я одразу не здогадався?.. Ось що я вас попрошу: від мого імені поздоровте всі ці бригади, від мого імені вибачіться за те, що втік од них... Ой, уже пів на дванадцять! — захвилювався Дід Мороз. — Мені ж до головної ялинки міста ще треба... Дід закинув за плече здоровенного мішка. — А завтра із задоволенням прочитаю «Молодий комунар», де будуть мої особисті поздравлення звичайним п'ятирічків, — і Дід, сопучи і човгаючи валинками, пішов.

У НОВОРІЧНУ НІЧ

Я взяв список, що дав мені Дід:

— КМК бригади електроварників Олексія Попова механоскладального цеху № 2 виробничого об'єднання по сівалках «Червона зірка» — вересень 1987 року;

— КМК бригади Олександра Валентиновича Харченка з дільниці гарячого пресування цеху № 6 Світловодського комбінату твердих сплавів і тугоплавких металів — липень 1986 року;

— КМК фрезерувальників Володимира Драбини модельного цеху Кіровоградського чавуноливарного заводу — січень 1986 року;

— КМК бригади плавильників імені XIX з'їзду ВЛКСМ (керівник Микола Петров) металургійної дільниці № 8 Світловодського заводу чистих металів — квітень 1985 року;

— КМК бригади плавильників Василя Гнененка з цеху № 8 Світловодського заводу чистих металів — квітень 1985 року;

— КМК по складанню магнітних пускатів Олени Хундузової зі складального цеху № 202 Олександрійського електромеханічного заводу — травень 1985 року;

— комсомольсько-молодіжний екіпаж екскаватора Е-2503 (керівник В. Погрібний) з вулгарорізу «Бандуринський» № 12 м. Олександрії — травень 1985 року;

— КМК електромонтажників Віктора Панкратьєва з Олександрійського заводу «Автоштамп» — травень 1985 року.

Редакція приєднується до новорічних побажань Діда Мороза. З Новим роком вас, друзі!

До новорічної історії з Дідом Морозом був причетний А. БЕЗТАКА.

м. Кіровоград.

XII МОСКВА-1985

СТРІЧАЮЧИ РІК МОЛОДІ

1985 рік оголошено ООН роком молоді. Він увійде в історію як рік XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів у Москві — свята миру і дружби.

Напередодні Нового року учні Онуфріївської середньої школи на загальношкільних зборах вирішили перерахувати у фонд XII фестивалю 300 карбованців. Ці гроші школярі заробили влітку, доглядаючи колгоспні сади.

Ударною працею зустріли Новий рік члени комсомольсько-молодіжної колективу імені XXIV з'їзду ЛКСМУ автогаража колгоспу імені XXV з'їзду КПРС. Водії Віктор Тищенко, Олексій Журавель, Павло Сокур, Іван Вергун виконали п'ятирічний план.

Не сьогодні-завтра випускають п'ятирічний план і комсомольці Валерій Трусовий, Анатолій Кабак. Молода доярка цього ж господарства Любов Красносільська наближається до п'ятидесятичного рубежу річного надою молока на корову. По 4 тисячі кілограмів уже надоїла Валентина Шашло, Тетяна Тарасова.

Напередодні Нового року комсомольська організація колгоспу імені XXV з'їзду КПРС перерахувала у фонд фестивалю 200 карбованців.

Л. БАЦАК.

Онуфріївський район.

Шана за працю

(Закінчення.)

Поч. на 1-й стор.)

Орден Леніна Микола Гнатюк Саміліх вручив оператору по відгодівлі свиней колгоспу імені Леніна Знаменського району Н. А. Прохору, орден Жовтневої Революції — доярці колгоспу імені Шевченка Гайворонського району Г. М. Загарій. Багатьох трудівників нагороджено орденами Трудового Червоного Прапора, Дружби народів, «Знак Пошани», Трудової Слави II і III ступенів, медалями «За трудову доблесть», «За трудову відзнаку».

Присмемно, що серед передовиків чимало молоді. Нагороди за працю одержали доярки Олена Босько з колгоспу імені Куйбишева Новомиргородського, Тетяна Ладанюк з колгоспу «Мир» Гайворонського, Лариса Цихенко з колгоспу «Дружба» і Валентина Поклад з колгоспу імені Леніна Долинського, Тетяна Вовненко — завідувача фермою колгоспу «Правда» Добровеличківського району.

Наш кореспондент зустрівся з О. Босько. Ось що вона про себе розповіла:

— Про те, що мене нагороджено орденом Трудової Слави III ступеня, я дізналася за день до його вручення від голови колгоспу Анатолія Кузьмовича Чорношанька. Звичайно, радість моя була безмежною. Значить, мою працю помітили, значить, вона потрібна і важлива.

На ферму я прийшла більше десяти років тому, відразу як закінчила Панчівську десятирічку. А якщо поррахувати ще точніше, то до того десятка додам ще стільки ж. Адже як це в селі трапляється, де батьки працюють, там часто бувають і діти. Спочатку подивитися, потім допомогти приходить, а підростає — остаточно вибирають батьківську професію. Отак і в мене вийшло. Люди, серед яких живу, з якими щодня спілкуюся, працюю, хорощі, щирі, доброзичливі. Багато в колгоспі молоді, та й на фермі не одиниці. От, прибіром, на нашій МТФ № 1 трудяться Валентина Сібінькова, Неля Бурко, Катерина Бантиш, Тетяна Молодець... Умови праці непогані!

Всі основні трудові процеси механізовані, середньомісячна заробітна плата — за 300 карбованців.

Великим стимулом у нашій роботі стало змагання між доярками молочно-варних ферм. Наші трудові показники вивчаються, аналізуються, порівнюються. Першість нині тримає Катерина Шаповал з МТФ № 2, яка надоїла за 11 місяців щойно минулого року 4300 кілограмів молока. У мене другий показник по колгоспу — 3880 кілограмів.

Останнім часом значно поліпшилася і побутова ситуація в селі. Тому охочіше залишається молодь в Панчівському. Користуючись нагодою, вітаю всіх з Новим роком і запрошую дівчат і хлопців йти працювати на тваринницькі ферми.

Думаю, 1985-й несе нам багато нових можливостей.

Т. СТОРОЖУК.

КОЛИ ЗУСТРІЧАТИ НОВИЙ РІК?

МОСКВА. Вже 60 років виробни Другого годинникового заводу допомагають відповісти на запитання: коли зустрічати Новий рік? Наступаючий 1985 рік буде знаменною подією в історії цього підприємства. Тут розпочали створення автоматизованого виробництва. У цехи приходять роботи-маніпулятори, які тепер вестимуть складання приладів точного часу.

Дев'ять мільйонів годинників за рік випускають тепер на Другому годинниковому. Кожен прилад покля-

ний бути еталоном точного часу. Для цього він проходить на заводі суворий екзаме́н. Майбутнє, вважають на підприємстві, за годинником кварцевим. Проте в 1985 році механічних будильників намічено випустити на 300 тисяч більше, ніж у році 1984-му. Це — відповідь приладобудівників на запити ринку.

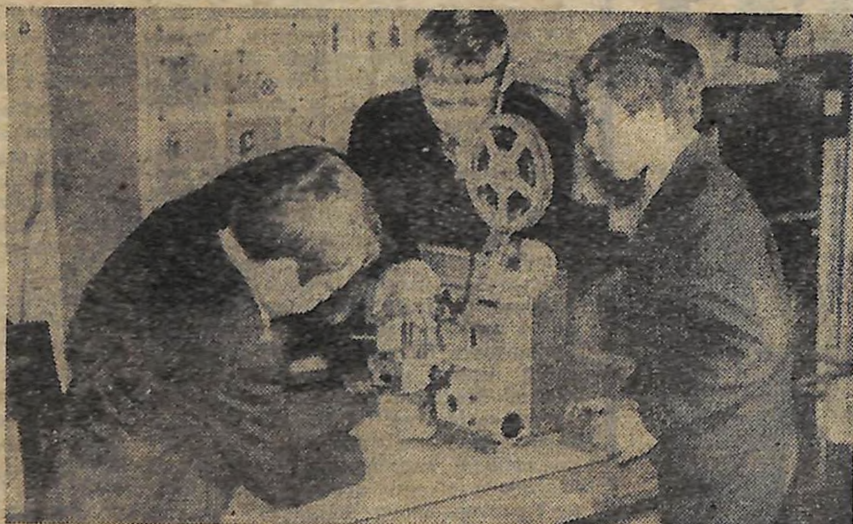
Годинник — чудовий подарунок до Нового року. Підприємство нещодавно випустило серію недорогих і надійних годинників для дітей.

(ТАРС).

КА-НІ-КУ-ЛИ!

І яких тільки приємних сюрпризів, радісних і хвилюючих моментів не дарують школярам зимові канікули! Новорічні ранки, балмаскаради, зустрічі з названими героями біля святкової красуні-ялинки, подорожі і походи, заняття в різних гуртках і спортивних секціях... А от, приміром, старшокласники середньої школи № 3 обласного центру неслимуть почесну вахту на комсомольсько-піонерському посту № 1 м. Кіровограда. 70 учнів перших-шостих класів цієї ж школи щодня приходять у так званий піонерський знозний табір, який організовано при будинку культури парку імені Кіровоград. Сергій БІК з 5-го класу, Віталі КАЗАРІН і Сергій САВ'ЮК із 6-го класу (іх ви бачите на знімку) продовжують заняття у шкільному гуртку кіносправи, який веде вчителька фізики С. С. Милько.

Фото В. САВЧЕНКА.

НА КУБІ місто Ольгін. Велике промислове місто на сході країни з заводом імені 60-річчя Великого Жовтня, що випускає сільськогосподарські машини, як наша «Червона зірка». В Кіровоградському інституті сільськогосподарського машинобудування навчаються майбутні спеціалісти для цього заводу. Один із них, Густаво Арочена, четвертокурсник факультету сільськогосподарського машинобудування. Ми познайомилися з ним на вечорі в інституті, присвяченому 26-й річниці Кубинської революції, де Густаво був ведучим...

Куба. Мужній Острів Свободи, перша країна на латиноамериканському континенті, яка стала на шлях вільного розвитку. Незважаючи на перешкоди, в оточенні ворожих сил, більш як чверть віку йде вона цим

шляхом. «Куба для Радянського Союзу, як зірка, як — це зірка надії для інших народів», — сказав студент із Монголії Маналжавим Байра. Потім ведучий на-
кубинській революції — 26
Зірка надії
НОВІ РОКИ — НОВА ЕПОХА

дав слово кубинському студенту Кесара Маріона Леоу, який від імені тих, хто навчається в Кіровограді, зачитав листа на ім'я ректора інституту сільськогосподарського машинобудування В. Р. Кучеренка і начальника вищого льотного училища цивільної авіації М. П. Нікулін, в якому висловили сердечну вдячність за тепло і гостинність

кіровоградської землі, за безцінну допомогу в навчанні. Кубинські студенти і курсанти завірили, що зі своїми обов'язками вони справляться і надії, які по-

кладає на них як на майбутніх спеціалістів кубинський народ, виправдають. Лист закінчувався традиційними гаслами: «Хай живе Комуністична партія Радянського Союзу і Комуністична партія Куби! Хай живе радянсько-кубинська дружба! Патрія о муерте! Венсеремос!». «Венсеремос» — це значить народ переможе! Урочисто лунають гімни

Куби і Радянського Союзу. Потім відбувся концерт художньої самодіяльності, підготовлений студентами КІСМУ.

А на закінчення кілька слів кубинським студентам. Густаво Арочена: — В школі ми вчили твори Пушкіна, Толстого, «Долю людини» М. Шолохова. Але справжнє знайомство з Росією відбулося, коли до нас прибули радянські моряки. Ми почули живу російську мову, що стала новою революційною спілкування, дізналися, як живуть радянські люди.

Ідальго Батіста Еліо: — Три роки я живу в Радянському Союзі, в Кіровограді. Чи буває мені сумно? Звичайно, іноді пригадуєш свою країну, і так потягне до рідної домівки. Адже ж ваш класик сказав: «І дым отечества нам сладок...».

Але Радянський Союз нам як друга батьківщина.

Кармона Ахіель Лосел: — Скоро я закінчую КВЛУЦА, повернуся до свого прекрасного містечка Вія Клара, але роки, проведені в Кіровограді, ніколи не забудуться. Це кращі роки мого життя. Спасибі... З Новим роком! Здоров'я вам і миру нашій планеті.

Коліс відомий поет написав:

«...що так сближає прямо, а не косвенно и делает все ближе и родней мою страну и Остров пальм кокосовых, мою Россию с Кубою моей».

Зближує наші народи дружба, зближує спільна турбота — мир на голубій планеті.

Наш кор.

ВІТАЄМО З ПЕРЕМОГОЮ!

За підсумками респуб-загонів під час третього літканського соціалістичного змагання між обласними студентськими

го трудового семестру 1984 року Кіровоградський обласний студентський

виборів третє місце у своїй групі і нагороджений перехідним вимпелом Ради Міністрів УРСР, Укрпрофради і ЦК ЛКСМ України.

НАШІ ІНТЕРВ'Ю

До висоти — не поодинці

Чим знаменний для тебе минулий рік, на яке сходження надієшся в Новому? На ці запитання наш кореспондент попросив відповіді студентку педінституту імені О. С. Пушкіна, майстра спорту зі стендової стрільби Маргариту ЗАЯЦ.

— Звичайно, я перед усім старалась, щоб було все гаразд в інституті, де навчаюся на факультеті фізвиховання. Стати педагогом, тренером юних стендовиків — моя заповітна мрія. Дуже вдячна своєму першому наставнику І. К. Вільному, який

допоміг мені здолати висоту в спорті: я стала чемпіонкою України, включена до складу збірної республіки. Такому успіху, звичайно, рада. А ось Іван Карпович вважає, що я могла б досягти більшого, бо в спорті немає меж для зростання. По-доброму заздрю нашій землячці В. М. Веригіній, яка стала майстром спорту міжнародного класу, була призеркою європейської першості стендовиків. Вийти б на такий рубіж!...

Що мене хвилює? Мої особисті результати — то лише маленька частка в

копилці досягнень спортсменів Кіровоградщини. До висоти треба йти не поодинці, а колективно. Були б у нас такі перспективні стендовики, як Костянтин Мандрик (він виграв всесоюзну юнацьку першість), і ми могли б розраховувати на більш високі командні показники. Та, на жаль, стендовий спорт знайшов прописку лише в Кіровограді. Якби на місцях були типові стени, де б з молоддю працювали досвідчені тренери, наша збірна поповнювалася б новими чемпіонами і рекордсменами.

Віктор НЕНЬКО

ЗИМА

Біля двору
Сину гору.

Начебто назло,
Всім негодам
У природі
Синіу памело.

А в долині
Край стежини
Верби обнялись.
І кид ними
Молодими.

Голубі вись.
Степу дали
Крайці стали
В білому вбранні.
Зима співає
Через халці
На баским коні.
б. Новоолексівка,
Олександрійський район.

Новорічний «вогник» подивилися мільйони телеглядачів. Знімалася ця передача на студії телебачення в Останкіно і в Центрі міжнародної торгівлі у Москві.

На знімках: угорі — телеглядачам дарують своє мистецтво народна артистка РРФСР Галина КАЛІНІНА і артист Олександр ФЕДІН; унизу (зліва направо) — учасники передачі народний артист РРФСР М. ЗИМІН, заслужені артисти РРФСР Ю. БОГАТИРЬОВ, Є. КІНДІНОВ і артист В. СИМОНОВ.

Фото В. МАСТЮНОВА. Фотохроніка ТАРС.

«ЛЮБЛЮ ВСІ ЖАНРИ, КРИМ НУДНОГО»

Ельдар РЯЗАНОВ:

— Як ви мене знайшли? — здивувався Ельдар Олександрович, коли я подзвонила йому за місто. — Друзі допомогли. Ви на них не ображайтесь... — Ні, що ви. Просто дивно якось. Я втік із міста, щоб попрацювати... — ...А я, нахаба, вас і тут знаходжу. Вибачте, Ельдаре Олександровичу. Я передаю вам привіт від ваших шанувальників із Кіровограда. Тх у вас багато.

...Готуючись до зустрічі з Ельдаром Олександровичем Рязановим, драматургом, сценаристом, ре-

Автограф

для читачів
«МОЛОДОГО
КОМУНАРА»

жисером, ведучим однієї з найпопулярніших телевізійних передач «Кінопанорама», я подумки перегортала сторінки його книг, згадувала численні бесіди, інтерв'ю з ним, фільми, серед яких відомі «Бережись автомобіля», «Іронія долі, або 3 легким паром», «Службовий роман», «Про бідного гусара замовте слівце», поверталася до несподівано широкої преси «Жорстокого романсу». Втім, чому несподівано... Тільки той факт, що фільм розділив глядачів на два різко протилежні табори — схвилюваних шанувальників і запеклих противників, свідчить, що «Жорсткий романс» справжній твір мистецтва. І те, що саме цим фільмом викликана дискусія «Літературної газети» з приводу екранізації класики, і те, що Ельдара Рязанова в «Жорсткому романсі» при всіх незаперечних перемогах не вдалося «обскакати» класичний фільм Я. Протазанова «Безприданниця», на мій погляд, свідчить про динаміку, рух, про живу тканину кіномистецького явища. Але вже моє перше запитання розсердило Ельдара Олександровича.

КОР.: — Чому саме «Безприданниця», тобто «Жорсткий романс»?

РЯЗАНОВ: — Ніколи не ставте таких запитань! Чому? Бо я хотів ще «Майстер і Маргарита».

КОР.: — О!

РЯЗАНОВ: (сердито) — Ну, а що вас дивує? Запитують, а тоді — о! Я давно на цей твір націлювався. «Точив зуби». Та й взагалі мене багато що приваблює. А ви ставите недоречні запитання. «Жорсткий романс...», тому що жорсткий!

Здається, режисер і мене зарахував до тих, хто «Жорсткий романс» сприйняв як режисерську сваю Рязанова, як пародію. А мені фільм сподобався.

КОР.: — Ельдаре Олександровичу, що вас хвилює, коли ви ставите класику? Дух і буква епохи чи можливість розмови про сучасний світ і людину в ньому?

РЯЗАНОВ: — Ви що з місяця апали. Я про ставлення до класики в своїх книжках і статтях ясно сказав. Ви їх читали?

КОР.: — На місяці я не була, а книжки ваші читала. І все про вас знаю!

...Знаю, що кінорежисером він ставати не збирався. Все це — іронія долі. ВДК, курс Григорія Михайловича Козінцева, який, до речі, ледве не «прогнав» Рязанова з другого курсу. Потім — документалістика. І «Мосфільм». Там Ельдара Рязанова «пригрів» Іван Олександрович Пир'єв. Доручили йому постановку «Карнавальної ночі», що мала просто-таки шалений успіх. Легка, весела, іронічна музична комедія. А які пісні! Досі співаємо:

На часах уже 12 без пяти,
Новий год уже, наверное, в пути.

...Про Рязанова говорять, що він дуже проста людина. Ні. Не проста. Епітет, який підходить, треба шукати в інших смислових категоріях. Ділова людина. Зібрана. І ще, говорять, на знімальному майданчику він нестерпний. Сам про себе він написав так: «Товстий дядечко, який усіх повчає...».

КОР.: — Вам не подобаються мої запитання? Тоді скажіть, ви ранковою гімнастикою займаєтесь?

РЯЗАНОВ: — Можете мені не повірити, але, клянусь, щодня.

Саме добре, саме
судячи з контексту
інтерв'ю «Молодого
комунара».

Цікавне
Дякую Рязанову

КОР.: — Коли я йшла на зустріч з вами, помітила: у Москві сніг сипле, морозець... (Рязанов подивився на мене якось дивно: а раніше ви що, не помічали?). У людей передноворічний настрій... Це правда, що ви підсунули композитору Андрію Петрову свої вірші «У природи нет плохой погоды», а він не розібрався чиї вірші і написав музику?

РЯЗАНОВ: — Так, про вірші правда. Спочатку ніхто нічого не зрозумів. Думали, це я десь серед забутих відкопав... Я ж бібліофіл. Люблю ритися в книжках.

КОР.: — Про ваше бібліофілство знаю. І мене просто зворушує, що у ваших фільмах звучать гз-

кі прекрасні мелодії на вірші великих поетів. Ви для мене — і, звичайно, для багатьох читачів — відкрили М. Цяцєву, П. Вяземського. І раніше читала їх, але тепер — для душі.

Коли я пишу ці рядки, на моєму програвачі крутиться платівка з музикою Андрія Петрова до фільму Ельдара Рязанова «Про бідного гусара замовте слівце», і кімнату наповнюють чарівні звуки вальсу.

КОР.: — Ельдаре Олександровичу, який жанр вам особливо близький?

РЯЗАНОВ: — Всі жанри, крім нудного. Люблю трагікомедію.

КОР.: — Я ось про що хотіла запитати. У режисера багато обов'язків. Один із найголовніших — робота з актором. Ну добре, є актори, які просто неухильно виконують вашу режисерську волю. Але ж ви працювали з такими індивідуальностями, як І. Смоктуновський, О. Єфремов, М. Михалков. Мабуть, це нелегко.

РЯЗАНОВ: — Так. Ось, скажімо, з Микитою Михалковим у нас, образно кажучи, одна група крові. Він зробить усе, що я вимагатиму як режисер. Більш дисциплінованої людини я не знаю. В творчості важливо знайти одиномців.

Прекрасно, коли між режисером і актором існує союз. Він дає свої результати. Особливо це помітно в комедіографії. Режисери-комедіографи часто знімають одних і тих же артистів. Згадайте, Данелія — Жікабідзе, Леонова. Гайдай — Нікуліна, Віцина — Моргунова.

«Свій полетів» і у Ельдара Рязанова. Він називав це «романом з улюбленими анторами».

КОР.: — А яке ваше улюблене свято?

РЯЗАНОВ: — Новий рік.

«Важко зрозуміти, чому люди радіють приходу Нового року замість того, щоб планувати. Янцо вдуматися новорічне свято — сума обставин нашої го швидкоплинної життя. Адже ми ще на один крок наближаємося до фатальної риски. А сама процесія зустрічі Нового року прискорює цей процес наближення. Замість того, щоб спати, зберігаючи здоров'я, люди всю ніч порушують режим...». Цими словами починається сценарій фільму Ельдара Рязанова і Емілія Брагінського «Іронія долі, або 3 легким паром», створений на основі їхньої ж п'єси «3 легким паром».

КОР.: — Ельдаре Олександровичу, а що ви зараз робите?

РЯЗАНОВ: — З вами розмовляю.

КОР.: — Та ні, я не про те. Над чим працюєте? Рязанов заперив, що зараз він нічого не робить. Що режисеру час від часу можна ставати безробітним, пожинаючи плоди, так би мовити... А мені пригадалося, як він писав у своїй книзі «Сумне обличчя комедії»: «Коли відпочинок — це переміна занять, то я тільки те й роблю, що відпочиваю — то на знімальному майданчику, то за письмовим столом».

Підозрюю, що сьогодні Ельдар Олександрович Рязанов, народний артист СРСР, сидить за своїм письмовим столом, час від часу злякано позирючи на телефонний апарат, а раптом ще хтось подзвонить стосовно інтерв'ю...

З Новим роком, Ельдаре Олександровичу! Нових Вам творчих успіхів і доброго здоров'я!

В. ЛЕВОЧКО,
спецкор «Молодого комунара»

Москва — Кіровоград.

ЗА СМІШНИЙ ПРИЗ

Ця рубрика знайшла прописку у сатирично-гумористичній сторінці «Молодого комунара» ще у березні. Саме завдяки їй закрутилися-заскрипіли крила у «Вітряка» і небаченим потоком посипалося збіжжя на жорна, аж ті жорна не знали куди подітися — так ото мололося.

Та й змололося. Журі конкурсу розкинуло ті помли на купки і стало придивлятися — в кого ж найкраще (а отже — найсмішніше) вийшло. І треба бути відвертим — думки членів журі розбіглися. А це означає, що кожен учасник конкурсу мовою одуші. Тому переможця довелося визначати за найбільшою кількістю балів, якими нагороджували члени журі

три найдотепніших, на їхній погляд, гуморески. Найбільше — 14 — набрала гумореска «Порозумілися», опублікована у «Вітряку» за 3 листопада. Автор її — олександрієць Кузьма Повелько.

Слідом за переможцем горішні місця в конкурсі посіли кировоградці Антоніна Корінь (9 балів за гумореску «П'ятдесят екземплярів» — «Вітряк», 9 серпня) і Юрій Март (7 балів за гумореску «Увага: талант!» — «Вітряк», 29 листопада). Їх нагороджено грамотами «Вітряка».

А переможця?

А переможця — смішним призом.

Конкурс закінчено, проте «Вітряк» од цього не повинен потерпати. Тож хай у ньому завжди буде весело і смішно! Як і сьогодні, 1 січня Нового року!

За членів журі **МІРОШНИК ОМЕЛЬКО**,
теж член журі.

Тоді
не поскаржишся

Вперше я завітав до цього будиночка у нашому місті із скла і металу три роки тому. «Кафетерій» — так називався тоді пункт громадського харчування. Крім смаженого хека, пива і котлет там нічого не було. Ціни, зрозуміло, були дешеві, ніж у ідальні (їх назвали «кафетерійними»). Тому написав я першу скаргу, що кафетерій не відповідає своїй назві.

Через деякий час за звичкою зайшов замовити котлету в тісті. — У нас тільки напівфабрикати. Хек і котлети дома підсмажите... Є ще пиво, — відказала мені буфетниця. — Тепер ми — «Кулінарій».

Ну, думаю, нема лиха без добра: тепер дружині буде полегшення, — напівфабрикати приносимо додому, хоч трохи звільню її від кухні. Але ж, вибачте, асортимент — котлети, хек і пиво! Написав я чергову скаргу.

І хоч який був злий на цей пункт громадського харчування, але якось зайшов туди в доброму гуморі. — Дайте мені грамів чотириста хека, голубонько! — Окуляр треба носити, голубе, — відказала продавщиця. — У нас уже — «Закусочна». Закуску — смажений хек і котлети — відпускаємо тільки з пивом.

А оце вже тиждень, як кафе закрили. Є чутки, що знову будуть міняти назву. Кажуть, що назвуть цей заклад «Забігайлівкою». Забіжи, мовляв, і подивись. Хитра, кажуть, буде вівіска — не поскаржишся.

Микола ЛИТВИНОВ.
м. Кіровоград.

Пам'ятка
Діда Мороза

1. Якщо малює пізнали вас із криком: «Це ж наш заваж дядя Серьожа!» — не засмучуйте дітей знанням, що насправді ви — електрик дядя Коля з сусіднього жеку.

2. Якщо ви дуже поспішаєте, а адміністрація

клубу слізно просить вас затриматися — поясніть, що в іншому клубі ви за сумісництвом граєте роль Снігуроньки.

3. Якщо ви розносите дітям гостинці та іграшки, не забувайте покласти у торбу що-небудь і для себе. Вам воно знадобиться, якщо ви, приміром, застрянете у ліфті багатоповерхового будинку.

Панас СТАС.

Крижинки

△ Тільки на холодильнику не ображаються, коли він працює з холодом.

△ Стара мітла повчала пону: «Не винось сміття з хати».

△ Новий рік прийшов, а бюрократ за звичкою сказав: «У мене — несприйомний день».

△ Чи треба дотримуватися субординації під святковим столом?

△ Снігова Баба сіла на літуну — і від неї залишилося мокре міле.

Юрій РИБНИКОВ.

Зачіска на один день.

Новорічний

НАПІРАЦЯ ПРИМАНКА — БУБЛИК?

СВЯТКОВИЙ ВЕРНІСАЖ

— А мені залишили майже лису ялинку...
Мал. В. ПОСТОЄНКА.

Щоб
Клацкін
не мучився

Пам'ятаєте, в останньому випуску «Вітряка» (газета від 29 листопада 1984 р.) під безіменним фото повідомлялося, що В. Клацкін мучиться від того, що не може до свого знімка придумати підпису? Читачі негайно кинулися рятувати фотомельника.

Кілька підписів, як і обіцялось, ми публікуємо. «Я — за вокзал з усіма зручностями!» — такий підпис пропонує кировоградка Т. Міллер.

«Надійся і жди!» — мелодійно зіграв, глинувши на знімок, учениця дев'ятого класу з Олександрії Світлана Бондаренко. І не одна вона мелодійно. Кіровоградський пропонує В. Клацкіну три майже пісенні підписи: «Не лишай мене даремно», «Ех, дороги!..», «Мене милый не жаліє».

Продовжує пісенний цикл Вікторія Жуковська з селища Петрового: «Ах, мене би тільки трійку, да трійку порезвей!..». Завершує кировоградка Антоніна Корінь: «А хто ж мене, молодую, та й додому проведе?».

Ми думаємо, що останнє питання риторичне. А Корінь пропонує ще одні підписи: «А ти пиши листи дрібеньким почерком, оскільки місця мало в рюкзаку».

Тож чекаємо, шановні читачі, ваших підписів «дрібеньким почерком» до малюнка нашого мельника-карикатуриста В. Постоенка.

Конфетти

△ Анонімка на Снігуроньку: «Використовує дублянку в особистих цілях».

△ Скажи мені, хто твій друг — І я скажу, чи вигідно запрошувати його в гості.

△ Борода Діда Мороза відклеїлася, а він і в вус не дув.

△ Снігова Баба Яга. Фізики зустрічали Новий рік за електронним часом.

△ Завоювавши місце під сонцем, Снігова Баба розтанула.

△ Вже 1985-й рік! Час, дотримуйся почуття міри!

△ Повирували в лісі всі ялинки, а там хоч трава не росте.

△ У новорічний вечір метеорологи напустили туману — замість снігу.

Олег СЕІН.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ

ВІВТОРОК

1 СІЧНЯ

▲ ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.35 — Мультфільм. 9.00 — «Ранок радіо». Поетична композиція за віршами радянських поетів. 9.30 — Документальний телефільм «Якщо хочеш світ побачити». Про дитячу художню школу м. Високого. 9.55 — Фільм-концерт «Вітний сон». 10.35 — Телефільм «Казки старого чарівника». За казками Ш. Перро. 1 і 2 серії. 12.50 — Документальний телефільм «Футбол нашого дитинства». Про історію радянського футболу. 13.40 — Веселі нотки. Концерт юних вокалістів. 14.40 — До національного свята Куби — Дня незалежності. Програма Кубинського телебачення. 15.55 — Зустріч на радянській землі. 16.15 — Мультфільм. 16.25 — Фільм «Срібне ревіо». 17.30 — 16 сторінок гумористичного кіножурналу «Смалаш». 18.10 — Сьогодні у світі. 18.25 — Музичний телефільм «Весілля півня». 1 і 2 серії. 21.00 — «Час». 21.35 — «Навіоло сміху». Вечір гумору. 23.15 — Сьогодні у світі.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — На зарядку ставай! 8.20 — Документальний телефільм. 8.30 — Пісні російської Півночі у виконанні академічного хору російської пісні ЦТ і ВР. 9.00 — Мультфільм. 9.30 — Концерт естрадно-симфонічного оркестру ЦТ і ВР. 10.00 — Мультфільм «Мауглі». 1 і 2 серії. 10.40 — «О ти, останній коханий...». Фільм-концерт за віршами Ф. Тютчева. 11.25 — Музичний телефільм «Старе танго». 12.25 — Документальний телефільм. 12.45 — Ф. Мендельсон. Італійська симфонія. 13.10 — Фільм «Учитель». 14.40 — «Менго — це збрива». Фільм-концерт. 15.05 — Телефільм «Ассоль». 16.10 — Розповіді наших кореспондентів. Новорічний огляд. 16.55 — Документальний фільм «Флоричата» (про використання дитячої, студії мультфільмів м. Кишинев). 17.15 — «Я пам'ятаю мить чудову». Фільм-концерт. 18.05 — «Чарівна калюша, або Розповідь про те, як діти прийшли в театр». Фільм-концерт Центрального театру ляльок під керівництвом народного артиста СРСР С. Образцова. 19.10 — «Поклонись дереву». Документальний телефільм. 20.00 — Вечір нашої. 20.20 — Документальний фільм «Соціалістичні краї». «Ігна. Портрет міста». «Нам час — наші дні». «Волонтерський національний парк». «Музей прикладного мистецтва». 21.00 — «Час». 21.35 — Чемпіонат світу в хокею серед молодіжних команд. Збірна Фінляндії — збірна СРСР.

СЕРЕДА

2 СІЧНЯ

▲ ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.35 — Умілі руки. 9.05 — Співає Ніна Вісочіна. 9.30 — Документальний телефільм «Нарком сталі». 10.05 — Фільм «Срібне ревіо». 11.15 — Мультфільм «Пригоди капітана Врунгеля». 1, 2, 3, 4 і 5 серії. 12.15 — Новини. 14.50 — Новини. 14.50 — Людина і природа. Документальний телефільм. 15.40 — Право номер один. Із циклу «Основи Радянської держави і права». Про право на працю. 16.10 — Новини. 16.15 — Телефільм для дітей. «Життя і пригоди чотирьох друзів». 1 серія. 16.50 — Науково-популярний фільм «Принципи несудимості». 17.10 — Веселі старты. 17.55 — Нісія В. Баснера на вірші М. Матусовського «На безіменній пісочці». Із циклу «Пісня залишається з людиною». 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Чемпіонат світу в шахах. Інформаційний випуск. 19.05 — Мультфільм. 19.10 — Назустріч виборам. 19.30 — Фільм «Незвичайні друзі». 21.00 — «Час». 21.35 — Шість змін. Вечір на радіо «Електроніка». 23.15 — Сьогодні у світі. 23.30 — Чемпіонат світу в шахах. Інформаційний випуск.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой комунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

БК 00801.

НАША АДРЕСА:
316050, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

Индекс 61103.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; віслюково-патрістичного виховання та спорту, фотолатораторії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Зам. № 700. Тираж 59 800.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.